

egentlig har en ganske fornuftig og positiv indstilling til at uddanne sig.

I den undersøgelse viser det sig, at de unge vælger uddannelse frem for arbejde. Tre ud af fire unge vælger uddannelse, og tre ud af fire i uddannelse regner med, at jobmulighederne, når de har gennemført uddannelsen, bliver bedre, og det har de jo i meget høj grad ret i. Og ca. halvdelen af de unge, der starter en uddannelse, starter faktisk på hel ordinær uddannelse – altså enten lærlingeuddannelse, faglige uddannelser eller SU-uddannelser.

Så de hidtidige erfaringer peger altså klart i retning af, at de unge først og fremmest vælger ordinær uddannelse med SU og elevløn. Samtidig må der også tages højde for, at en del af de unge, der er i gang med de nye 18-måneders-uddannelser på AMU eller erhvervsskolerne eller andre uddannelses tilbud, fortsætter efterfølgende på en ordinær uddannelse.

Det er jo så rigtigt, at nogle unge, der går i gang med en uddannelse, har givet udtryk for, at de gerne vil droppe uddannelsen, hvis de kan få et arbejde, og det skyldes for nogles vedkommende økonomien, at de foretrækker et arbejde.

Men nu er det jo heller ikke så forfærdeligt at foretrække et arbejde, for det viser sig jo også qua den undersøgelse, der er blevet lavet af Socialforskningsinstituttet, at det arbejde, de unge får, faktisk er ganske rimelige job. De har en gennemsnitsløn på 14.000 kr., og man regner med, at det er en relativt stabil beskæftigelse. Så de billeder og de myter, der har været om, at det er sådan nogle lousy discountjob, holder altså heldigvis ikke i den virkelige verden.

Jeg vil godt med de her ord sige, at regeringen ikke kan støtte forslaget, og regeringen kan ikke støtte, at der igen skabes en skævvridning imellem de forskellige støtteordninger. Vi synes heller ikke, at det gør noget, at der måske er et lidt stærkere incitament for de unge til at gå ind i en ordinær uddannelse. Det er sådan set primært det, der har været ønsket. Og med den aftale eller stemmeforståelse, som det hedder, vi har indgået med SF og Enhedslisten om flere uddannelsespladser og om ændringerne i uddannelsesloven om frit optag på uddannelsesinstitutionerne, så er det faktisk muligt for alle unge at få en uddannelse.

Som sagt lægger jeg og regeringen meget vægt på en ordinær uddannelse og lægger meget vægt på, at der er balance i ydelsesniveauerne måske med en anelse overvægt til, at det ikke gør noget, at incitamentet til ordinær

uddannelse er lidt synligt for den unge. Så med de ord vil jeg gerne sige, at regeringen ikke kan støtte forslaget.

Ole Vagn Christensen (S):

SF's forslag er umiddelbart at se et tiltalende forslag. Forslag om ændringer, der begrundes i et ønske om, som SF siger, ligestilling og dermed fjernelse af uhensigtsmæssigheder og forskelle, er det jo svært at være uenig i.

Det er imidlertid Socialdemokratiets opfattelse, at de ændringer, som SF her foreslår, vil skabte nogle andre skævheder og føre nogle virkninger med sig, som ikke ligger i tråd med intentionen om at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt unge mennesker, der omfattes af ungeindsatsen og derved overgår til SU, skal nøjes med at betale halvt a-kasse-kontingent, synes jeg egentlig, at arbejdsministeren redegjorde for, at en sådan ændring blot vil medføre, at balancen bliver forrykket i forhold til den ændring, vi lavede med hensyn til unge, der ikke modtager SU, og som får nedsat a-kasse-kontingentet.

Socialdemokratiet mener, at det umiddelbart kan lyde tiltalende, at der indføres et incitamentinstrument som det at lade unge mennesker på uddannelsesgodtgørelse tjene penge uden modydelse i godtgørelsen. Men hvis man bevæger sig ind på et sådant princip, er det under alle omstændigheder noget, som skal indgå i en overordnet vurdering af hele a-kasse-systemets indretning. Hertil hører også en diskussion af, om vi er interesseret i at fremme uddannelse via godtgørelse frem for ordinære uddannelses tilbud. Sådan som vi har forstået debatten og aftalerne, som vi indgik i forbindelse med finansloven, ja, så peger prioriteringen i retning af, at vi skal fremme de ordinære uddannelser.

Jeg synes også, at det retfærdigvis skal nævnes, som også arbejdsministeren var inde på, at uddannelsesgodtgørelsen faktisk er 2.000 kr. højere end SU'en. Det hører retfærdigvis med i en ligestillingsvurdering og diskussionen. Uddannelsesgodtgørelsen er på godt og vel 5.600 kr. pr. måned og SU'en på 3.551 kr.

Socialdemokratiet mener, at man meget nøje skal vurdere hensigtsmæssigheden i at gøre det mere attraktivt at arbejde, når man modtager uddannelsesgodtgørelse. Det er ikke ligefrem formålet med uddannelsesgodtgørelsen.